

ПОДІЇ

ПРЕЗЕНТАЦІЯ НОВОЇ КНИГИ

22 грудня 2006 р. у приміщенні залу засідань ректорату Полтавської державної аграрної академії відбулася презентація збірки наукових праць *“Давньоруське любомудріє: Тексти і контексти”*, виданої до 75-річчя видатного українського філософа *Вілена Сергійовича Горського*. Ініціаторами проекту такого видання виступили молодший науковий співробітник Інституту філософії НАН України ім. Г.С. Сковороди, кандидат філософських наук Олена Ярославівна Вдовина та науковий співробітник Інституту філософії НАН України ім. Г.С. Сковороди, кандидат філософських наук Юрій Юрійович Завгородній. Якраз вони спеціально приїхали з м. Києва, щоб представити перед полтавським науковим загалом книгу, що незадовго до того вийшла друком у Видавничому домі *“Києво-Могилянська академія”* за сприяння Міжнародного благодійного фонду відродження Києво-Могилянської академії.

Статті 23 авторів з України, Росії та Білорусії, вміщені до цього збірника, з-поміж яких, до речі, є й праці полтавських науковців, зосереджені довкола любомудрія – яскравого феномена давньоруської культури, що завдяки зусиллям професора Горського став об'єктом наукового дослідження.

Вілен Сергійович Горський – це ціла епоха у вітчизняній філософській науці. Понад 30 років він працював в Інституті філософії ім. Г.С. Сковороди, організував численні наукові конференції, провів багато фундаментальних досліджень у галузі методології історико-філософського пізнання та історико-філософського тлумачення тексту, вперше ввів у науковий обіг поняття *“філософська культура”*, написав понад 10 книг і 300 статей.

На початку 90-х років, коли після майже столітнього забуття знову відродилася Києво-Могилянська академія, В.С. Горський став засновником, організатором і першим керівником кафедри філософії та релігієзнавства у відновленому закладі.

Його наукова ерудиція унікальна, авторитет колосальний, його лекції слухали студенти університетів Любліна, Женеви і Нью-Йорка, довкола нього завжди гуртувалися учні та послідовники, а з часом організувалася ціла наукова школа – школа Горського.

Проте, не зважаючи на всі ці здобутки, він завжди був і залишається взірцем скромності, вимогливості до себе й інших, наукової доброчесності, відданості улюбленій справі.

На презентації в аграрній академії були присутні провідні філософи, історики та фахівці у галузі інших дисциплін. У виступах, зауваженнях і репліках взяли участь відомі полтавські філософи й історики: доктор філософських наук, професор Геннадій Євгенович Аляєв, доктор філософських наук, професор Станіслав Михайлович Варв'янський, кандидат історичних наук, заслужений працівник науки і культури України Віра Никанорівна Жук, кандидат філософських наук, доцент В'ячеслав Михайлович Мешков та інші, котрі підтримали представлений проект, відзначивши високий рівень уміщених у збірнику статей та репрезентативну підбірку авторів, а ініціатори видання Олена Вдовина і Юрій Завгородній закликали полтавських науковців взяти активну участь у підготовці наступного аналогічного збірника, а також подякували кафедрі філософії, соціології та психології Полтавської державної аграрної академії за добре організовану презентацію.

*Киричок О.Б., кандидат філософських наук,
Полтавська державна аграрна академія*

*Рибалко В.П., доктор сільськогосподарських наук,
Інститут свинарства ім. О.В.Квасницького УААН*

ПРОБЛЕМИ І ШЛЯХИ ВІДНОВЛЕННЯ ГАЛУЗІ СВИНАРСТВА В ГОСПОДАРСТВАХ РОСІЇ

Мені випала можливість узяти участь, а також виступити з доповіддю в роботі регіональної науково-практичної конференції «Актуальні проблеми свинарства Російської Федерації», що відбулася 29-30 травня цього року на базі Донського державного аграрного університету за участю працівників МСГ Російської Федерації, вчених аграрних вузів різних регіонів країни, керівників і спеціалістів союзу «Россвинопром», фірм «Неофорс», «Біг-Дачман», ГК «Провімі», окремих свинарських комплексів, а також представників Канади і України. Вісім доповідей заслухано на пленарній частині і понад 30 – на секційних засіданнях, у яких знайшли відображення основні проблеми науки, розвитку галузі свинарства та шляхи їх вирішення.

Учасники конференції висловили занепокоєння станом справ у галузі свинарства та реалізації національного проекту «Розвиток АПК». Зазначалося, що процес стабілізації в галузі ще не завершено; продовжуються негативні явища в сфері реформованих АПК – різке зменшення свинопоголів'я, необґрунтований, неконтрольований імпорту тварин і продовольства, руйнування інфраструктури галузі, ліквідування племінної бази, що існувала раніше, та окремих підприємств.

При імпорті свиней зустрічаються випадки відсутності їх оцінки за генетичним складом, а також відповідних ветеринарно-санітарних обробок, що ускладнює адаптацію молодняку і не виключає виникнення різних захворювань. Крім того, масовий завіз тварин племінного і товарного призначення ставить країну в залежність від постачальників.

Свинарство Російської Федерації має значні труднощі через диспаритет цін на промислову та сільськогосподарську продукцію. В цілому ця галузь у Росії є збитковою. Потрібна державна підтримка й державний протекціонізм сільськогосподарства. Результати праці сільськогосподарського виробника, як правило, привласнюються посередницькими та комерційними структурами і не повертаються товаровиробникові. Незахищеність вітчизняного товаровиробника, різкі коливання й негарантовані ціни, а також запізнелі рішення уряду з цих питань роблять

галузь нерентабельною. Так, лише за 2007 рік ціни на свинину, наприклад, на півдні Росії, де зосереджена основна чисельність свинопоголів'я країни, зменшилися практично вдвічі.

Підкреслювалася на конференції відсутність відповідної координації досліджень сільськогосподарських вузів з Російською академією сільськогосподарських наук. Відбувається скорочення фундаментальних, теоретичних досліджень і зміщення НДР у бік кон'юнктурних, прикладних розробок. За межею інтересів залишаються дослідження, якими визначаються питання загального розвитку агропромислового комплексу в країні. Не має, наприклад, сучасної вітчизняної технології виробництва свинини з використанням необхідного технологічного обладнання, виробленого на заводах своєї країни. Імпортні ж технології потребують попередньої ретельної оцінки вітчизняних кваліфікованих спеціалістів і вчених.

Науковці і виробничники, які робили доповіді та брали участь в їх обговоренні, виявили занепокоєність існуючим положенням справ в АПК країни і вважають, що в цих умовах необхідно активізувати наукову діяльність щодо вирішення багатьох актуальних завдань концептуального і галузевого характеру.

Серед концептуальних задач особлива увага надавалася необхідності першочергового вирішення наступних:

- сформулювати і прийняти на федеральному та регіональних рівнях законодавчі акти, які б визначали політику держави із розвитку сільських територій;

- розширити повноваження федеральних і регіональних органів, передусім, Міністерств та департаментів сільського господарства, в частині бюджетного планування, формування відомчих програм, закупівлі імпортного продовольства, а також регулювання цінової політики для підтримки вітчизняного товаровиробника;

- ввести пільгові тарифи на залізничні перевезення сільськогосподарської продукції, продовольчого зерна, техніки, племінних тварин або надати дотації на ці послуги;

- уряду країни прийняти відповідні постанови стосовно повної або часткової компенсації витрат

вітчизняного товаровиробника за енергоносії;

– розробити механізм захисту АПК від диспаритету цін на промислову і сільськогосподарську продукцію, сформувавши чітку митну політику для захисту інтересів вітчизняного товаровиробника;

– створити пільгові умови для роботи банківського капіталу у аграрному секторі економіки, розробивши відповідні механізми з метою їх реалізації. Існуючі ж батьківські структури не зацікавлені у вкладанні коштів у сільськогосподарське виробництво, так як ефективність їх роботи при цьому надто низька. За існуючих умов функціонування банків, притягнення їх у сільськогосподарський сектор економіки нереальне;

– ввести державну підтримку вітчизняного товаровиробника на ринку, що дозволить зруйнувати створену продовольчу „піраміду”. Витіснення вітчизняного виробника є закритою формою інвестування іноземних виробників;

– впровадити регламентування на невиробничі „накрутки” в ціні на сільськогосподарську продукцію та посередницькі структури, які не є виробниками, але у зв’язку з відсутністю державного контролю мають вищу економічну ефективність;

– практикувати вклад інвестицій, в першу чергу, в рентабельне виробництво. Ведення ефективного виробництва в інших господарствах проблематичне, оскільки в більшості з них підірвана матеріально-технічна база тваринництва, відсутні кваліфіковані кадри, раціональна структура посівних площ, кормовиробництво, засоби життєзабезпечення тварин, приміщення та інше.

Що ж до невідкладних завдань у галузі свиначства, то учасники конференції особливу увагу концентрували на таких:

– необхідно провести атестацію племінних підприємств, розробити перспективні плани селекційно-племінної роботи для конкретних стад, а

також регіональні програми використання племінних ресурсів із метою селекційного тиску на товарне свинопоголів’я господарств різних категорій та форм власності;

– відновити практику державного замовлення на племінну продукцію для спеціалізованих свинарських господарств із виділенням пільгових кредитів під продукцію;

– в усіх регіонах країни впровадити ліцензійну систему використання кнурів-виробників. Диференціювати ціни на племінний молодняк із урахуванням його класності, походження, оцінки за фенотипом і генотипом;

– необхідною умовою будівництва великих промислових комплексів повинна бути наявність і організація племінної інфраструктури виробництва (племзаводи, племрепродуктори, селекційно-гібридні центри, товарні репродуктори);

– будівництво об’єктів за імпортною технологією повинно здійснюватися після її ретельної експертизи кваліфікованими вітчизняними вченими та спеціалістами-практиками;

– відновити в країні діяльність Рад по племінній роботі з породами свиней, а також розробити перспективні плани селекційно-племінної роботи з кожною з них;

– розробити прикладні рекомендації з використання ліній, типів і порід для одержання високопродуктивних кросів у системі розведення свиней;

– створити спеціальний фонд підтримки аграрної науки та підготовки і підвищення кваліфікації кадрів для роботи в умовах сучасного виробництва свинини.

На завершення учасники науково-виробничої конференції щиро подякували ректорату і науковцям Донського державного аграрного університету за створення всіх необхідних умов для її успішного проведення.